

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. novembra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln – Nemecko) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18) a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V./Deutsche Post AG (C-374/18)

(spojené veci C-203/18 a C-374/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 561/2006 – Cestná doprava – Sociálne ustanovenia – Vozidlá používané na dodávku zásielok v rámci univerzálnych poštových služieb – Výnimky – Vozidlá čiastočne používané pre takúto dodávku – Smernica 97/67/ES – Článok 3 ods. 1 – „Univerzálna služba“ – Pojem)

(2020/C 27/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátne súdy, ktoré podali návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Deutsche Post AG, Klaus Leymann (C-203/18), UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. (C-374/18)

Žalovaní: Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18), Deutsche Post AG (C-374/18)

Výrok rozsudku

1. Ustanovenie vnútroštátneho práva, o aké ide vo veci samej, ktoré doslovne preberá ustanovenia článku 13 ods. 1 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 165/2014 zo 4. februára 2014, v rozsahu, v akom sa uplatňuje na vozidlá s maximálnou prípustnou hmotnosťou väčšou ako 2,8 tony, ale nepresahujúcou 3,5 tony, a ktoré z tohto dôvodu nepatria do pôsobnosti nariadenia č. 561/2006, zmeneného nariadením č. 165/2014, sa má vykladať výlučne na základe práva Únie, ako ho vykladá Súdny dvor, pokiaľ sa tieto ustanovenia stali vnútroštátnym právom uplatniteľnými na také vozidlá priamo a nepodmiene.
2. Článok 13 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 561/2006, zmeneného nariadením č. 165/2014, sa má vykladať v tom zmysle, že výnimka, ktorú stanovuje, sa týka len vozidiel alebo jazdných súprav, ktoré sa používajú výlučne počas určitej dopravnej operácie na účely dodania zásielok v rámci univerzálnej poštovej služby.
3. Článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že v súvislosti so zásielkou sa poskytujú dodatočné plnenia, akými sú vyzdvihnutie s časovým rozpätím alebo bez časového rozpätia, overenie veku, dobierka, doručenie na náklady adresáta do 31,5 kilogramov, zmena zásielky, zaslanie späť na adresu odosielateľa, ak sa zásielku nepodarí doručiť, ako aj výber dňa a hodiny doručenia podľa vlastného výberu, predstavuje prekážku pre to, aby sa táto zásielka považovala za vykonanú v rámci „univerzálnej služby“ v zmysle tohto ustanovenia, a preto za zásielku doručovanú „ako súčasť univerzálnej služby“ na účely uplatnenia výnimky stanovenej v článku 13 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 561/2006, zmeneného nariadením č. 165/2014.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.
Ú. v. EÚ C 328, 17.9.2018.